

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 28. oktober 2021 — »VARCHEV FINANS« EOOD mod Komisia za finansov nadzor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-95/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2014/65/EU – markeder for finansielle instrumenter – delegeret forordning (EU) 2017/565 – investeringsselskaber – artikel 56 – egnethedsvurdering og dertil knyttede dokumentationsforpligtelser – artikel 72 – opbevaring af dokumentation – opbevaringsmåde – oplysninger om kundekategorisering – oplysninger vedrørende de omkostninger og gebyrer, der er knyttet til investeringsservice)

(2022/C 2/07)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »VARCHEV FINANS« EOOD

Sagsøgt: Komisia za finansov nadzor

Procesdeltager: Okrazhna prokuratura — Varna

Konklusion

Artikel 56, stk. 2, og artikel 72, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, sammenholdt med bilag I til denne delegerede forordning, skal fortolkes således, at investeringsselskaber ikke er forpligtede til at opbevare dokumentation for de egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderinger af den investeringsservice eller det produkt, der er gennemført for hver enkelt kunde, eller for de oplysninger, som alle kunder gives, om de omkostninger og dertil knyttede gebyrer, der er knyttet til investeringsservice, i særskilte, ensartede registre, bl.a. i form af en elektronisk database, idet opbevaringsmetoden for denne dokumentation kan vælges frit, dog forudsat, at opbevaringsmetoden opfylder samtlige de krav, som er fastsat i den nævnte delegerede forordnings artikel 72, stk. 1.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 25.5.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. oktober 2021 — Republiken Polen mod PL Holdings Sàrl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)

(Sag C-109/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – aftale mellem Kongeriget Belgiens regering og Storhertugdømmet Luxembourgs regering på den ene side og Folkerepublikken Polens regering på den anden side om fremme og gensidig beskyttelse af investeringer, undertegnet den 19. maj 1987 – voldgiftssager – tvist mellem en investor fra en medlemsstat og en anden medlemsstat – voldgiftsklausul, som er i strid med EU-retten, indeholdt i denne aftale – ugyldighed – ad hoc-voldgiftsaftale mellem tvistens parter – deltagelse i en voldgiftssag – stiltiende tilkendegivelse af vilje hos denne medlemsstat til at indgå denne voldgiftsaftale – ulovlighed)

(2022/C 2/08)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Republiken Polen

Sagsøgt: PL Holdings Sàrl

Konklusion

Artikel 267 TEUF og 344 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der tillader en medlemsstat at indgå en ad hoc-voldgiftsaftale med en investor fra en anden medlemsstat, der gør det muligt at fortsætte en voldgiftssag, der er indledt på grundlag af en voldgiftsklausul med samme indhold som denne aftale, hvilken klausul er indeholdt i en international aftale indgået mellem disse to medlemsstater og er ugyldig, idet den er i strid med disse artikler.

(¹) EUT C 161 af 11.5.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. oktober 2021 — Ferrari SpA mod Mansory Design & Holding GmbH og WH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-123/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – forordning (EF) nr. 6/2002 – EF-design – artikel 4, 6 og 11 – sag om krænkelse – ikke-registreret EF-design – en del af et produkts udseende – betingelser for beskyttelse – en komponent af et sammensat produkt – individuel karakter – offentliggørelse)

(2022/C 2/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ferrari SpA

Sagsøgte: Mansory Design & Holding GmbH og WH

Konklusion

Artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2002 om EF-design skal fortolkes således, at offentliggørelsen af billeder af et produkt, såsom offentliggørelsen af fotografier af en bil, kan indebære offentliggørelse af designet af en del af dette produkt som omhandlet i denne forordnings artikel 3, litra a), eller af en komponent af produktet som et sammensat produkt som omhandlet i nævnte forordnings artikel 3, litra c), og artikel 4, stk. 2, forudsat, at udseendet af den pågældende del eller komponent kan identificeres klart ved offentliggørelsen.

For at det kan vurderes, om dette udseende opfylder det krav om individuel karakter, som er fastsat i samme forordnings artikel 6, stk. 1, er det nødvendigt, at den pågældende del eller komponent udgør et synligt udsnit af produktet eller af det sammensatte produkt, som er skarpt afgrænset af særlige linjer, konturer, farver eller en særlig form eller tekstur.

(¹) EUT C 215 af 29.6.2020.